

الف- درباره نظریه شناخت

(۲) غلط. به اینان ضابطه گرا (Methodist) گفته می‌شود. بسیاری از فیلسوفان سنتی (چه عقل‌گرا و چه تجربه‌گرا) ضابطه گرا بوده‌اند. مشکل اصلی ضابطه گرایی آن است که مشخص نمی‌سازد صحت یا عدم صحت معیار معرفت را چگونه می‌توانیم دریابیم. به استدلال مونتنی - شکاک قرن شانزدهم - توجه کنید «برای داوری میان (کذب و صحت) ظواهر امور ما نیازمند به ضابطه‌ای متمایز ساز هستیم. برای اعتبار این ضابطه، دلیلی موجه ساز می‌خواهیم. اما برای ارزیابی اعتبار این دلیل، نیازمند به ضابطه خاص آن هستیم و بدین گونه گرفتار دوریم».

در برابر ضابطه‌گرایان، مصدق‌گرایان (Particularists) وجود دارند. ادعای مصدق‌گرایان (مانند مورو رید) این است که مصادقه‌های واقعی معرفت را می‌توان با استفاده از فهم متعارف - و یاتکیه بر آن - بدست آورد. چیزیم خود طرفدار رویکرد اخیراست. او در کل کتاب با نظم و دقیق ستودنی و آموختنی و با استفاده از زبان نمادین به بیان تعریفات و طرح مقدمات خاص خود می‌پردازد و پاسخهای خود را، به مسایل طرح شده ارایه می‌دهد. چیزیم در نهایت از یک مبنای‌گرایی تجربی جرج و تبدیل یافته دفاع می‌کند.

ب- درباره برگردان «نظریه شناخت»

اگر همه حسن کتاب چیزیم در نظم، دقت و وضوح آن است، ترجمه این کتاب با کم دقیقی انجام گرفته است. و از این حیث نمونه‌ای است از یک «برگردان» کامل! نگارنده تقریباً هیچ صفحه‌ای از کتاب رانشود و آن را با متن اصلی تطبیق نداد مگر آنکه دره را پاراگراف متن خطاهای فاحش بسیار دید. این خطاهای لغزش‌ها نه تنها دقت و وضوح این متن فلسفی را از میان برده‌اند بلکه در بسیاری از موارد معنا و محتوای متن را بالکل برگردانده‌اند. نگارنده برای آنکه قول و مدعای خود را مستند سازد دو قطعه از متن - یک پاره از آغاز و یک

داریم، ماهیت این دلیل چیست و اعتبار خود این دلیل از کجا می‌آید؟ آیا امری دیگر و دلیل ما بر امری دیگر گواه اعتبار دلیل اول است؟ اگر اینگونه است اعتبار آن دلیلهای دیگر از کجا می‌آید و آیا این سیر قهقهه‌ای حدیقی دارد و در جایی توقف می‌کند یا خیر؟ این نقطه توقف که بنیادهای معرفت ما را شکل می‌دهد از چه تشکیل می‌شود و به چه معنا باید آنها را بنیاد معرفت تلقی کرد؟ ساختار معرفتی که بر چنین بنیادهایی استوار می‌شود چگونه است؟ نسبت توجیه و صدق چیست؟ آیا اگر ما برای باوری دلیل و شاهد و مدرک قابل قبولی داشته باشیم می‌توانیم ادعا کنیم که آن باور صادق است یا خیر؟ بین توجیه و صدق چه رابطه‌ای وجود دارد؟ حقایق عقلانی چیستند؟ حقایق عقلانی همان معارف پیشینی (مقدم بر تجربه) هستند که عقل‌گرایان بر آنها تأکید بسیار می‌ورزند و آنها را اساس و بنیاد معرفت می‌دانند اما آیا واقعاً چنین حقایقی وجود دارند؟ تقسیم پسین و پیشین تا چه حد معقول است؟ و....

فصل آخر این کتاب «مساله معيار» از مهمترین فصول کتاب و از مباحث مهم معرفت‌شناسی امروز است. دو موضوع مهم در معرفت‌شناسی وجود دارد که به نوعی به یکدیگر وابستگی دارند. تعیین ملاک و معیار معرفت و قلمرو آن، می‌توان گفت ما دو گزینه داریم:

(۱) برای تعیین مصادیق معرفت (و در نتیجه قلمرو آن) ماباید معیاری برای تمیز علم از غیر علم داشته باشیم.

(۲) برای تعیین معیاری برای تمیز علم از غیر علم ما باید مصادقه‌های آن را بشناسیم و براساس مصادیق معیار جامعی ارایه دهیم.

می‌بینیم که میان این دو گزاره، دور وجود دارد. اما آیا هردوی این گزاره‌ها درست‌اند؟ یکی از دلایل شکاکان بر عدم امکان معرفت این است که هردوی این گزاره‌ها درست است. گروه دیگری معتقدند که (۱) درست است و

کتاب «نظریه شناخت» رودریک چیزیم از کتابهای بسیار معتبر و مهم در عرصه معرفت‌شناسی است. این کتاب که از کتابهای مجموعه «بنیادهای فلسفه»، انتشارات پرینتیس - هال (Prentice-Hall) است تاکنون بارها و بارها تجدید چاپ شده و سه بار هم توسط خود نویسنده بازنویسی شده است. این هرسه ویرایش (1989-1977-1988) خود تقریباً سه کتاب متفاوتند و به خصوص ویرایش دوم و سوم این کتاب بسیار مورد ارجاع و استفاده اند. نویسنده این کتاب فیلسوفی امریکایی و از نظریه پردازان طراز اول و صاحب مکتب در معرفت‌شناسی است و آرای او در برخی از حوزه‌های دیگر فلسفی هم (مانند فلسفه دین و فلسفه اخلاق و...) تأثیرگذار بوده است. تاکنون از مجموعه «بنیادهای فلسفه» کتابهای «فلسفه دین» جان هیک، «فلسفه علوم طبیعی» کارل همپل و «فلسفه اخلاق»، فرانکتا به فارسی ترجمه شده‌اند.

محور بحث چیزیم در «نظریه شناخت» یا «نظریه معرفت» بحث توجیه (Justification) است. از این رو تقریباً هیچ بحثی از نظریه ادراک - که حجم وسیعی از ادبیات معرفت‌شناسی معاصر مارا به خود اختصاص داده - در این کتاب نیامده است. نویسنده در مقدمه عمده مسایلی را که قصد بررسی آنها را دارد طرح کرده است، تفاوت معرفت داشتن به امری و باور داشتن به آن در چیست؟ باور صادق یا حدس صائب چه تفاوتی با علم دارند، اگر معرفت باور صادقی است که ماباید آن دلیل

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

امیر مازیار

برگردان نظریه شناخت

that I seem to remember having been here before.»

ب. م:

«اما توجیه من در اندیشه شناخت N خود، همان وضع N خواهد بود» مثالی درمورد N میتواند این بیان باشد که هم اکنون در فکر من چیزی آبی به نظر می‌رسد یا اینکه این امر به نظرم بررسد که فکر می‌کنم قبلاً این جا بوده‌ام.

ت. ن:

«اما توجیه من برای این گمان که به N علم دارم، صرفاً این واقعیت است که N نمونه‌ای از N می‌تواند این واقعیت باشد که من گمان دارم اکنون چیزی بermen آبی می‌نمایید یا این واقعیت که به نظرم می‌رسد به خاطر می‌آورم قبلاً اینجا بوده‌ام.»

علوم نیست که چرا مترجم N را به وضع N ترجمه کرده‌اند و این خطای را بیش از این دوبار دیگر هم تکرار کرده‌اند («مثالاً» توجیه من درمورد این اندیشه که می‌دانم A در وضع B قراردارد.« که حتی از لحاظ عبارت هم کاملاً بی معنی است و ترجمه درست آن این است که «توجیه من برای این گمان که به "A" علم دارم این واقعیت است که "B"» همچنین نگارنده هر چه کوشید نتوانست بهفهمد که «در فکر من چیزی آبی به نظر می‌رسد» به چه معناست همچنین مترجم محترم واژه به خاطر می‌آورم را به کلی از ترجمه حذف کرده‌اند در حالیکه مبحث حافظه و تکیه برحافظه در بدست آوردن باورهای مستقیماً واضح (یابه قول مترجم معلوم مستقیم) موضوع بحث مؤلف است و مؤلف کاملاً به عدم چنین مثالی را در اینجا آورده است.

- ۹۱۰

«How it is that the foundation serves to support the rest of structure. But this question is difficult to answer, for the support that the foundation

آیا برآن امر دلیلی داریم یا خیر؟» همین خطای در باب ترجمه whether در دو مورد دیگر در پاراگراف بعدی به همین شکل تکرار شده است.

- ۶۴

متن:

« Must we say to everything for which we have evidence that our evidence for that thing consists in the fact that we have evidence for some other thing?»

ب. م: «آیا به این اعتبار می‌توان از چیزی سخن گفت و مدعی شد که برای آن دلیلی داریم و آیا دلیل ما برای آن مساله خود مختصمن این حقیقت است که ما در مورد سایر امور نیز دلایلی داریم »

ت. ن: «آیا ما در باب هرامی که برای آن دلیلی داریم باید بگوییم که دلیل ما بر آن امر عبارت از این واقعیت است که مابرازی برخی امور دیگر دلیل داریم؟»

دو خطای اصلی مترجم که در همین پاراگراف و پاراگراف بعدی سه بار تکرار شده است بی‌دقیق در ترجمه consist in the fact that در حقیقت متوجه اول را در سه جای این پاراگراف به «در حقیقت» درواقع و «این حقیقت» بروگردانده‌اند که ترجمه درست آن «این امر واقع است که» یا «این واقعیت است که» می‌باشد. همچنین ترجمه in به مختصمن بودن که چند بار در این پاراگراف تکرار شده است کاملاً غلط است.

- ۷۶۸

«(but my justification for thinking that I know that N , is simply the fact that N).»

An example of N might be the fact that I think that something now looks blue to me, or the fact

پاره انتها یعنی کتاب- را برگزید و خطای شناخت آن را تا شماره دهم ثبت کرد که حاصل آن چنین است: قطعه اول (ص ۲۵ تا... ترجمه و ... ۱ متن اصلی)

- ۱۰۲

متن:

If one man has made a lucky guess (" I would say that it is the seven of diamonds") but doesn't really know ....

برگردان مترجم:

اگر کسی با خوش گمانی بگوید که «می‌توان گفت که آن شی هفت الماس است»، ولی در واقع علم به آن نداشته باشد .

ترجمه نگارنده:

اگر کسی حدس صائبی زده باشد که «من می‌گوییم آن برگ، هفت خشت است» اما در واقع بدان علم نداشته باشد....

توضیح: در اینجا نویسنده می‌خواهد فرق میان باور صادق و علم را بازگو کند حدس صائب یا حدس موفق از مقوله باور صادق است و هیچ ربطی به خوش گمانی که وضع و حالی روانی است ندارد. مثال مولف هم برهمنی اساس نمونه‌ای است از حدهای موفقی که در بازی ورق زده شده است اما مترجم بدون توجه به معناهای متفاوت واژه «diamonds» هفت خشت را هفت الماس ترجمه کرده است.

- ۳- متن:

«how are we to decide in any particular case whether or not we do have evidence?»

برگردان م:

«چگونه در مورد امری خاص تصمیم می‌گیریم، هر چند دلیلی برآن داشته باشیم یا نداشته باشیم»

ت. ن:

«در هر مورد خاصی چگونه قطع حاصل می‌کنیم که

نظریه شناخت

رودریک چیسلم
ترجمه: مختار موسوی دهباشی

نظریه شناخت

رودریک چیسلم

مهدی دهباشی

انتشارات حکمت، چاپ اول: ۱۳۷۸

احتمال کلی می‌رود که او افسرده باشد»،
۴-

For the instances to which we appeal when we make our induction... presuppose the general type of knowledge - claim we are now trying to justify.

ب.م:

«زیرا نمونه‌هایی که در تشکیل استقرا خود به آنها متمسک می‌شویم... نوع کلی ادعای شناختی را تصویر می‌نماید که هم اکنون در توجیه آن سعی داریم.

ت.م:

زیرا مواردی که هنگام استقرا به آن متولّ می‌شویم... آن نوع کلی ادعای شناختی را که ما اکنون تلاش می‌کیم تا توجیه نماییم مسلم می‌گیرد.

۵- مترجم دو اصطلاح (enumerative induction) و (hypothetical ind) را به ترتیب استقرای خاص و استقرای فرضیه‌ای ترجیمه کرده است که باید آنها را به استقرای شمارشی و استقرای شرطی ترجیمه کرد.

۶-

... will be put forward as the most likely explanation of certain other things we know...

ب.م:... می‌تواند بصورت توضیحی درباره امور خاص دیگری که مورد شناخت ما بوده... تلقی گردد.

ت.ن: «محتمل ترین تبیین را برای برخی از اشیای دیگر که می‌شناسیم، مطرح می‌کند».

۷-

How are we to justify this premise if we are not entitled to make use of any information about Jones' depression or thoughts.

ب.م:

«در صورتی که لازم نشود که از اطلاعاتی درباره افسرده‌گی جائز یا افکار او استفاده کنیم چگونه ما این مقدمه را توجیه می‌کنیم».

نگارنده در این پنجاه و اندی سطر بیش از سی خطای عمدۀ در ترجیمه راه یافته است که تنها به ذکر ده مورد آن بستنده شد. و این به جز عادل‌گزاری‌ها و یا اختلاف سلیقه‌ها است که آنها هم قابل بحث است.

قطعه دوم (۳۰۹ تا... متن ترجیمه... ۱۲۷ متن اصلی)
۱- متن:

What justification is there for believing that if a man looks and act in such and such a way or if he leaves me with such and such a feeling , then he is either thinking about a horse or he is feeling somewhat depressed.

ب.م:

«در مورد اینکه باور می‌کنیم شخصی چنین و چنان نگاه می‌کند یا اینکه رفتارش چنین و چنان است یا اگر او مرا در برابر چنین و چنان احساسی قرار دهد یا اینکه او در باره انسی می‌اندیشد یا تاندازه‌ای افسرده بنظر می‌رسد چه توجیهی داریم؟

ت.ن:

براین اعتقاد چه توجیهی وجود دارد که اگر انسانی چنین و چنان به نظر می‌آید و عمل می‌کند یا اگر قلان و بهمان اثر را بر من می‌گذارد پس او یا درباره یک اسب می‌اندیشد یا تا اندازه‌ای احساس افسرده‌گی می‌کند.

۳- متن :

this man is now making a gesture of that sort, therefore, in all probability , he is depressed.

ب.م:

«هم اکنون این شخص چنین و چنان حدس می‌زند، در نتیجه اور تمام حالات ممکن و محتمل افسرده است.» که به کلی جمله‌ای بی‌معنی است و ترجمه درست آن این است که:

«این فرد الان دارای ژستی از همان نوع است بنابراین

gives would seem to be neither deductive nor inductive.»

ب.م

... آن چه نهاد و بیانی است که مبنای این ساختار (ذهنی) را تأیید می‌کند؟ پاسخ این پرسش مشکل می‌نماید، زیرا مبنای تأیید نه به صورت قیاسی است، نه به صورت استقرایی.

ت.ن:

چگونه این بنيادها به کار تأیید باقی این بنا (ساختار) می‌آیند؟ اما پاسخ گویی به این پرسش دشوار است چه، تأییدی که بنيادها فراهم می‌آورند ظاهراً نه قیاسی است و نه استقرایی.

بقیه متن

That is to say , it is not the kind of support that the premises of a deductive argument give to their conclusion , nor is it the kind of support that the premises of an inductive argument give to their conclusion.

ب.م

«تا آنجایی که می‌توان گفت، مبنای تأیید، همانند مقدماتی که در تأیید نتیجه یک استدلال قیاسی یا مقدماتی که در تأیید یک استدلال استقرایی به کار می‌رود، نیست.»

ت.ن:

يعنى اين تأييد نه از نوع تأييد هاي است که مقدمات يك استدلال قياسي برای نتیجه آن بدست می دهنند و نه از نوع تأييد هاي است که مقدمات يك استدلال استقرائي برای نتیجه آن فراهم می آورند. به گمانم ادامه شمارش خطاهای در این قطعه (که كمتر از دو صفحه متن اصلی را تشکیل می دهد) يعني ۱-۲ برای خواننده ملأ آور باشد بنابر شمارش سریع

ت. ن:

«اگر مجاز به استفاده از هیچ اطلاعی در باره افسرده‌گی یا افکار جانز نباشیم چگونه این مقدمه را توجیه کنیم؟

متوجه محترم خطای در ترجمه entitled را در جای دیگری هم تکرار کرده‌اند

«در صورتی که از ما نخواهند با مقدماتی استدلال خود را شروع کنیم که...» که ترجمه درست آن این است که «اگر مجاز نباشیم با مقدماتی آغاز کنیم که....»

-۸

«hence , there must be another source - possibly the **Verstehen** , or «intuitive under standing», of German philosophy and psychology»

ب. م: «از این رو، باید منبعی دیگر، احتمالاً فهم شهودی یا «فهم مستقیم» از فلسفه و روانشناسی آلمانی وجود داشته باشد».

ت. ن: «از این روی باید منبع دیگری باشد - شاید Verstehen یا «درک شهودی» فلسفه و روان‌شناسی آلمانی». براستی آیا مترجم با خود نیاندیشیده است که

«فهم مستقیم از فلسفه و روان‌شناسی آلمانی» به چه کار توجیه علم ما به اذهان دیگر می‌آید! منظور نویسنده آن بوده است که در اینجا شاید آنچه فیلسوفان و روان‌شناسان آلمانی از آن تحت عنوان «Verstehen» یاد کرده‌اند، مفید واقع شود. همچنین بهتر بود که این واژه که واژه‌ای است آلمانی و در متن اصلی به صورت ایتالیک نوشته شده است، به همان صورت در متن می‌آمد و ترجمه نمی‌شد.

- ۹۰

«the intuitionist's point would not be merely that

in Verstehen, or intuitive understanding, we have a fruitful source of hypotheses about the mental states of other people ... the in tuisionist's point would pertain to justification»

ب. م:

«نقشه نظر شهودگرا صرفاً» مربوط به فهم شهودی نیست، ما منبع سودبخشی از فرضیات مربوط به ذهنیات دیگران داریم... نقشه نظر شهودگرا بستگی به توجیه دارد»

ت. ن:

«ادعای شهودگرا صرفاً» این نیست که در Verstehen یا «درک شهودی» ما منبع پرثمری برای [یجاد] فرضیاتی در باره حالات ذهنی افراد دیگر داریم... مدعای شهودگرا مربوط به توجیه است »

ب. م: «از این رو، باید منبعی دیگر، احتمالاً فهم شهودی یا «فهم مستقیم» از فلسفه و روانشناسی آلمانی وجود داشته باشد».

ت. ن: «از این روی باید منبع دیگری باشد - شاید Verstehen یا «درک شهودی» فلسفه و روان‌شناسی آلمانی». براستی آیا مترجم با خود نیاندیشیده است که

«فهم مستقیم از فلسفه و روان‌شناسی آلمانی» به چه کار توجیه علم ما به اذهان دیگر می‌آید! منظور نویسنده آن بوده است که در اینجا شاید آنچه فیلسوفان و روان‌شناسان آلمانی از آن تحت عنوان «Verstehen» یاد کرده‌اند، مفید واقع شود. همچنین بهتر بود که این واژه که واژه‌ای است آلمانی و در متن اصلی به صورت ایتالیک نوشته شده است، به همان صورت در متن می‌آمد و ترجمه نمی‌شد.

- ۹۱

«ترجمه‌هایی که در قطعه دوم «ترجمه نگارنده» خوانده شده‌اند به جزء آخر، ترجمه جناب آقای مسعود صادقی است که پیش تر فصل آخر این کتاب را در شماره دوم نشریه «تردید» به چاپ رسانده‌اند.

والسلام

بزرگداشت حکیم عمر خیام

بزرگداشت جهانی حکیم عمر خیام به مناسبت نهمین سال وفات این دانشمند روز ۲۸ اردیبهشت در فرهنگسازی سیمرغ نیشاپور برپا شد

در این کنگره که به مدت سه روز و با همکاری سازمان بیونسکو وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، فرهنگ و انسوزش عالی، ستاد ملی سال جهانی ریاضیات برپا شد، دکتر مهدی معحق، پروفیسور حسین صادقی، دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن، دکتر سید احمد خاتمی، محمد مهدی شولاند و جمعی از علاقمندان و خیام‌شناسان ایرانی و خارجی حضور داشتند. در این کنگره موضوعاتی چون زندگی، ابعاد کوتاه‌گون شخصیت خیام، دستاوردهای خیام در بعد ریاضیات، دیگاردها و ریشه‌های اندیشه فلسفی خیام، تقدیم و تحلیل سیمای ادبی خیام، جایگاه خیام در تاریخ علم اسلام و جهان، خانم و نجوم و زیج ملکشاهی و تقویم جلالی، سیمای اجتماعی و تاریخی و علمی نیشاپور در حصر خیام مورد بحث قرار گرفت.

در مراسم افتتاحیه این کنگره دکتر مصطفی معین وزیر علوم، تحقیقات و فن اوری با ارسال پیامی ضمن اظهار خرسندی از برپایی این کنگره یادآور شد: خیام از گویان ترین تعالیهای تعدد، فرهنگی و علمی ما ایرانیان است. خیام از جمله چهره‌های درخشانی است که علمی و تعمیم اینها در زندگی و اندیشه، او همواره مظہری از موالعه‌ی زبانگی و گویای فرهنگ ایرانی بوده است.

خرابین بیام آمده است: خیام ریاضیدان، خیام صنجم، خیام فلسفه و متکلم و خیام شاعر هریک به تهایی سرمایه‌ای برای دیگر فرهنگ به شمار گذاشته همچنین در این موسسه، کوئی شیوه‌ومانشوار مدیرکل بیونسکو علی پیامی خیام را از مشهورترین شخصیت‌های تمدن اسلامی و ایرانی دانست و اظهار امیدواری کرد که این کنگره با بررسی جوانان گناهون علم، فلسفی و ادبی او شریطی را که فردی می‌تواند در ورای مجدد و دستهای چهار افیان و تاریخی خویش به انسانی بجهان مبدل شود، تبیین کند.

در ادامه این پیام با اشاره به فعالیت‌های خیام در ریاضیات ستاره‌شناسی، فلسفه و همچنین شعر و ارج تهادن بر آن خاطرنشان شده است: فلسفه خیام که به فلسفه اسلامی تعلق دارد، ریشه از یونان باستان گرفته است.

کارهای ریاضی وی نه تنها ادامه فعالیت‌های ریاضیدان دوره اسلامی و کلاسیک بوده است، بلکه رساله‌ی بیرونی تأثیرگذار همدم‌هم در اروپا مورد استفاده قرار می‌گرفت.

در این کنگره و در روز افتتاحیه دکتر مهدی معحق، دکتر زیبیر لازار از فرانسه، دکتر روح‌انگیز کراچی و تندی جند از محققین، دانشمندان ایرانی و خارجی طی سخنوار اعداد گویانگون علمی و شخصیتی خیام را پژوهشی کردند.

در اولین روز برگزاری کنگره بین‌المللی بزرگداشت